ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Життя Лебединщини

Газета нагороджена Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР
Газета заснована 28 січня 1919 року

Вівторок, 21 травня 1991 року

Орган Лебединського районного комітету Комуністичної партії України і районної Ради народних депутатів Сумської області

№ 61 (8484)
Ціна 5 коп.

22 травня — 130 років з дня перезахоронення на Чернечій горі в Каневі Тараса Григоровича ШЕВЧЕНКА

Остання подорож Великого Кобзаря України

10 березня цього року минуло 130 років із дня смерті геніального сина України Тараса Григоровича Шевченка. У містах і селах республіки, а також у Ленінграді та Вільнюсі, Орську й Оренбурзі, Махачкалі й Уфі було відзначено День пам'яті поета. В ці дні з ініціативи Українського Братства Тараса Шевченка, Товариства української мови імені Т. Г. Шевченка «Просвіта», Українського фонду культури, інших громадських організацій і творчих спілок розпочалася підготовка походу-реквієму «Останнім шляхом Кобзаря».

Смоленське кладовище у Петербурзі було тимчасовим місцем спочинку Тараса Григоровича. Відразу після похорону друзі почали клопотатися про дозвіл на перевезення його праху на Україну, [illegible] виконання останньої волі, висловленої у «Заповіті»:

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій.

Не довго довелося чекати. Наприкінці квітня 1861 року прахи на перевезення домовини було одержано. Особливу [illegible] [illegible] на [illegible] у [illegible] близький його друг М. М. Лазаревський і молодий художник Г. М. Честахівський.

Рано-вранці 26 квітня на його могилі зайву зібралося найближчі друзі і знайомі. М. І. Костомаров [illegible] прощальне слово. Труну [illegible] [illegible] [illegible].

Брат М. М. Лазаревського [illegible] О. М. Лазаревський і Г. М. Честахівський взялися доставити супроводжувати її до нової могили. Зі Смоленського кладовища процесія рушила через Васильківський острів Адміралтейську площу. Невський проспект до станції Миколаївської залізниці (нині Московський вокзал).

На другий день жалобна колісниця прибула до Москви. Прийняли супроводжені і неймовірним чином місцеві. З вокзалу домовину перенесли на Арбат і встановили у церкві святого Тихона, яка до наших днів не збереглася. Столичні земляки провели похід дружною і теплим словами.

Прах Шевченка із Москви на Україну везли кінними поштовим трактом, який проходив через Серпухов — Тулу — Орел — Кроми — [illegible] — Дмитрівськ — Кромань — Глухів — Кролевець — Ніжин. Під благословенням народу і останнього [illegible] Кобзаря [illegible] останню подорож на Батьківщину.

У спогадах і численних листах друзі й сучасники поета найменші подробиці характеризують подорож не менше історичні факти. Добрий люд із усіх усюд кріпаків батьків, різних людей і потіпів та на братія Руди збиралися до праху великого сина України. Безліч народу, особливо студентства, прибувало на його проводи. Промови виголошувалися українською, російською, польською та сербською мовами. За спогадами сучасників, у Севській панахиду правили священики двох сільських церков, за домовиною співали «Чинуй», а в одному із куточків було влаштовано обід.

Знайомий Шевченка, російський письменник і журналіст Василь Голбін писав, що особливо урочистою була зустріч домовини у Ніжині. Г. М. Честахівський упродовж усього шляху робив зарисовки олівцем. Нині ці малюнки зберігаються у Державному музеї Т. Г. Шевченка в Києві.

Та найбільше спогадів збереглося про траурний поїзд у Києві — О. Лазаревського, П. Лебединцева, М. Чалого, протоієрея Максимовича. Г. Честахівського та ін. Перед Ланцюговим мостом «нині проїхати» а [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] домовину далі. По набережній Дніпра несли на руках до церкви Різдва на Подолі. Під час панахиди та промови на пароплаві «Кременчук» людей було стільки, як «у дні Володимирських хресних ходів». 8 травня (20 травня за новим стилем) о 10 годині пароплав прибув до Канева. Домовину поставили в Успенській церкві. Тараса Шевченка поховали на Чернечій (нині Тарасовій) горі 10 травня (22 травня за новим стилем) о шостій годині вечора.

Сьогодні над Каневом на Тарасовій горі пророчо і величаво звучать слова Кобзаря:

Воскресну нині. Ради їх,
Людей закованих моїх,
Убогих, нищих...
Возвеличу
Малих отих рабів німих!
Я на сторожі коло їх
Поставлю слово.

Не заростає стежка до Тарасової могили. Сьогодні вона стала широким трактом, яким з усіх кінців світу йдуть і їдуть сотні тисяч людей, щоб скласти данину пам'яті Великому Кобзареві. Приходять у неповторний світ його поезії, очищаються перед творінням геніального поета і художника, причащаються до його незламної віри в «правду між людьми».

А. ЗІНЧУК,
заступник директора з наукової роботи Державного музею Т. Г. Шевченка.
(УКРІНФОРМ).

Незапланований заїзд

Навесні 1858 року після настійних клопотань своїх друзів Т. Г. Шевченко нарешті повернувся до Петербурга з далекого заслання. Лише через рік він міг здійснити свою заповітну мрію: поїхати на побачення з Україною.

У третьому відділенні поліцейського департаменту довго оформляли паспорт з обмеженим строком перебування і визначеним маршрутом — на п'ять місяців у Чернігівську, Полтавську і Київську губернії. А родичі у поета були гречкосії. Йому хотілося побувати всюди. Тому він не проминув нагоди скористатися запрошенням нашого земляка — лебединського поміщика Дмитра Олександровича Хрущова, який у кінці травня 1859 року перебував у Петербурзі як член губернського комітету з справах підготовки селянської реформи. Як познайомилися Т. Г. Шевченко з Хрущовим, досі залишається загадкою. Дехто твердить, що це міг зробити Лев Жемчужников, про якого Т. Г. Шевченко згадує у пізніших місцях своїх «Щоденника». З ким він познайомився ще в академії? Але на його сім'ї [illegible], очевидно, і [illegible] [illegible] Тараса Григоровича з Д. О. Хрущовим. Останній [illegible] [illegible] «квитанцію» Т. Г. Шевченка у Москві, а далі разом поїхали на Україну. На той час залізниця сполучення було тільки між Петербургом і Москвою.

По дорозі через Тулу Шевченко з Хрущовим заїхали до його друга Ф. М. Лазаревського в Орел. Це було десь 1—2 червня. А далі шлях їх простягся через Курськ, Юнаківку, Суми до Лебедина. Третього червня Ф. М. Лазаревському у листі до матері писав із Орла, що до нього заїжджав Шевченко з Хрущовим із Лебединського повіту. Марія Тимофіївна (Марія Тимофіївна Народа — рідна сестра Якова Тимофійовича Народи, який був близьким знайомим і співробітником поета-романтика Михайла Миколайовича Петренка і обіймав посаду секретаря Лебединського повітового суду. Поет Петренко на той час служив стряпчим (повітовим прокурором) у цьому ж суді, у Народи одружився з рідною Лебединська.)

Так по дорозі на Україну у Кобзаря несподіванкою виявилася [illegible] [illegible] [illegible] до Хрущова [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Шевченко [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Олексій Залеський і сам Хрущов були випускниками Харківського університету. Та й самі поет [illegible] [illegible] [illegible] в Харкові [illegible] [illegible] [illegible] настроями своїх студентів і [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] маршрут. Перебування ж під наглядом Хрущова, повітового предводителя дворянства Сумського повіту Шевченко знав, що у такому товаристві поліція не чіпала заштатного поета.

Дослідники спадщини Кобзаря писали, що у Лебедині жило багато шанувальників творчості Т. Г. Шевченка. Але до останніх років ніхто не згадував, чи гостював він [illegible]

(Закінчення на 2-й стор.)

НА ПОЛЯХ РАЙОНУ

Затяжні дощі цієї весни — опівнічних [illegible] на [illegible] [illegible] польових робіт у господарствах району. Негаразди [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] сільськогосподарських культур. Це добре розуміють трудівники ланок. А тому в [illegible] [illegible] [illegible] дня вони віддають в [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] сіяльної культури.

Тільки-но стало можливим, вийшли в поле і механізатори колгоспу імені Енгельса. Відразу ж вони розпочали боронування сходів цукрових буряків. У першому відділку господарства цукрові займають 170 гектарів. На їх вирощування і зайнята механізована ланка досвідченого механізатора І. П. Вергуна. Разом зі своїми товаришами цього року на Вінідій [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Нині і одержати їх врожай не менше 250 центнерів з гектара. Щоб добитися наміченого, потрібно своєчасно провести всі технологічні заходи, найкраще їх виконати. А тому вже перші обробки [illegible] [illegible] досвідченим, висококваліфікованим механізатором. Так, боронування, кращими [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] господарства механізатор М. П. Дохо. Він якісно і старанно, на [illegible] [illegible] обробіток [illegible] буряків.

Колгосп імені Енгельса — один із [illegible] у районі по вирощуванню [illegible]

культур. 40 гектарів займають тут різноманітні овочеві культури. Щоб вирощувати їх [illegible] і [illegible] врожаї, доводиться вкладати немало праці.

З ранньої весни на овочевій дільниці господарства працює ланка механізатора О. Г. Немцева. Завдяки йому та ініціативі, що працюють тут, своєчасно посіяно у відкритий і закритий [illegible] ранніх овочевих культур, посіяно столові буряки, редиска, цибуля, морква, цибуля. Зараз ланка овочівників зайнята на [illegible] [illegible] робіт.

На знімках: іде боронування сходів цукрових буряків; овочівниця Н. М. ХРОЛЕНКО, Р. Г. БОДНАР, О. Ф. СТЕЦЮРА, О. Г. НЕМЦЕВ, Г. М. ВАКУЛА, В. П. ПІСКУН, В. Г. ХОМУТИННИК.

Фото М. СУББОТИ.

Три питання минулого тижня

1. Чи потрібна ця у загальнонародному дні?
2. Ваша оцінка благодійної акції «Дзвони Чорнобиля».
3. Де, на вашу думку, повинні проходити службу юнаки, призвані до лав Радянської Армії? Ваше ставлення до альтернативної служби юнаків?

ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ — пенсіонер.

1. Вважаю у загальнонародному дні. Бо в нинішній ситуації. Зрозуміло, життя дуже складне, але я сподіваюсь, що наша держава і могутня країна, народ працьовитий і працелюбний, народ вийде з кризи, подолає економічну кризу, народ згуртується в ім'я досягнення прекрасних цілей соціальному, гуманному, демократичному.

2. Ціную таке високо. В районі ця акція пройшла добре. Я був на благодійному концерті в районному Будинку культури. І найбільше враження залишилось від виступу ансамблю, яка перебувала в районі ЧАЕС під час аварії. Ці акції необхідні, потерпілим треба допомагати щедріше в усьому трагедії.

3. Треба чітко дотримуватися законів, указів та наказів щодо проходження служби юнаків у лавах Радянської Армії. А у нас їх постійно порушують — як під час призову, так і при проходженні молоддю служби.

О. І. КОРКІШКО — економіст районної планової комісії.

1. Не впевнена, бо немає чіткої програми виходу з економічної кризи. Справа в тому, що в цілому хороші засоби, що прийняті, нічого не дають. Немає ніякої взаємодії між республіками і державою в цілому.

2. Моя оцінка позитивна. Але я сумніваюсь щодо правильності використання коштів. У нас є в районі чорнобильці, але надати їм допомогу в повному обсязі ми не в змозі. До того ж і закони, що приймаються державою по наданню допомоги потерпілим, повністю не виконуються.

3. Це для мене дуже важливе питання, бо я мати солдата. Мій син зараз проходить службу в Латвії. Гарячі точки, як то кажуть. Вважаю, що всі юнаки повинні пройти школу армії. Тільки, на мій погляд, порядок в окремих республіках (наприклад Азербайджані, Вірменії) повинні наводити вояки — вихідці з цих самих республік. Заварили кашу, хай її самі й розхльобують.

О. Ф. КОНДРУСИК, вчителька-пенсіонерка.

1. Важко відповісти на це питання, але за свій сьогоднішній день я спокійна, бо кошти ще я одержую від держави, для мене щомісячна бухгалтерія виплачує. Але якби в мене було двоє дітей, то відповідь була б негативна.

2. Акція, безумовно, важлива й потрібна. Але викликається сумнів щодо розподілу перерахованих коштів. Ще кілька років тому я в пресі перерахувала невеликі суму, а згодом прочитала в одній з центральних газет (назви не пам'ятаю), куди вони пішли. Не впевнена, чи ці дають на надання допомоги чорнобильцям.

3. Вважаю, що армія була, є й буде школою мужності. Я історик і нагадаю вам, що кращі письменники були військовими і захищали Вітчизну. Це — Лев Толстой, Михайло Лермонтов, Костянтин Симонов, Валентин Пікуль, Павло Глинка — та хіба всіх перелічиш... Зрозуміло, треба різко змінити або підвищити рівень виховно-масової роботи серед воїнів. Служити повинні юнаки в межах Радянської держави, бо ми живемо у Союзі і захищати треба Союз, нашу державу. Свідчення, нехай воїни знаходяться разом з своїми ровесниками з інших республік, при умові, якщо у військовій частині правильно поставлена виховна робота.

МАКСИМ ІВАНОВИЧ, робітник будівельного БМУ «Лебединтрансбуд».

1. Ні.
2. Позитивно.
3. Служба в лавах Радянської Армії потрібна. Безумовно. Але я не хотів би, аби наші хлопці воювали проти Вірменії, Азербайджану. Хай служать на Україні.

В. І. ТОЦЬКА, вихователь-методист дитячої установи «Ромашка».

1. Мені важко вже відповісти, обстановка дуже складна.

2. Тільки позитивна. Але, потрібно, треба сьогодні все зробити для того, щоб подібне ніде і ніколи не повторилося. Головна увага — виховання підвищено національної програми по ліквідації наслідків аварії. По-друге, кошти треба використати за призначенням, а не так, як колись було.

3. Хлопцям треба проходити службу в армії, але обов'язково комісії військкоматів повинні все ж враховувати побажання хлопців щодо місця її проходження. Бо, здається, що юнакам з України дуже жарко в Середній Азії і у Закавказзі, а узбецькі, туркменські, казахські хлопці погано почувають себе у наших лісах. А ще, мабуть, і офіцерам треба більше працювати, особливо з скликаннями, бо вони теж чиїсь діти.

ВАЛЕНТИНА П., учениця першого курсу медичного училища.

1. Ні, не знаю, що буде завтра. Упевненості твердої немає.

2. Позитивна оцінка. Я сама брала участь у благодійному концерті в районному Будинку культури.

3. Служба в лавах армії потрібна. Це безумовно. Але треба, щоб умови для юнаків були спокійними, побути хорошими. І хотілося б, щоб наші хлопці служили на Україні, або поблизу до неї.

М. І. МУМЕДЖАНОВА, завідувача відділом магазину «Дитячий світ».

1. Ні, не впевнена. На мою думку, такої упевненості немає і у членів нашого уряду. Щоб переконатись у цьому, досить послухати їх дебати на засіданнях сесії Верховної Ради.

2. Оцінка акції нормальна. Але сама акція могла б бути ще ефективнішою, якби ми були впевнені, що зібрані кошти підуть суто за призначенням. Ви, мабуть, бачили по центральному телебаченню, куди йдуть гуманітарні, дитячі речі, ліки. Ця ж ганьба.

Молода сім'я К.

1. Ні, такої упевненості, як ви маєте на увазі, немає. Бо сам знаєш, що тоді сьогодні молода сім'я ще й з дитиною. Важко. А нас спокійно щастя, достатку, миру.

2. Акція дуже потрібна. Але теж ми не знаємо, куди підуть от 1,5 мільярда карбованців, за які так і не відзвітів колишній прем'єр України В. С. Шевченко.

3. Треба хлопцям служити, але потрібно підходити, як то кажуть, індивідуально до кожного призовника. Враховувати, не одні вони у матері, не в ще діти з таким і його особисті побажання. А хлопцям треба добре готувати себе до служби у лавах армії і не бути белоручками.

Майор ІЗОТОВ.

1. Ні, не зовсім.

2. Так, позитивно.

3. Армія була, буде своєрідною школою, загартування юнаків, підготовки їх до майбутнього здорового життя. Але служба повинна проходити подалі від дому. Рідна земля там, здається, не сприймається, якою потрібною. Ідеї і служби кращі, де, зрозуміло, служити хлопці. Ведуть у нас Союзі і вихований до 00 службу з дружними інструкторами по ліквідації з районами, до речі, хіба ж не маємо міністра оборони СРСР, хто цілком одружений, має дітей, старенький батьків, та з двома-трьома не одержують, проте проходять службу не далі 200 кілометрів від домівки.

СЕРГІЙ ТА ЛЮДМИЛА СУДНИЦИНИ, молоде подружжя:

1. У завтрашньому дні? Це треба добре подумати. Але в нас є головне — надія, молодість, любов. Сподіваємось, що й доля буде милостивою до нас.

2. Позитивно. Бо ця акція ще раз підтверджує, що народ наш чуйний.

3. Армія повинна бути могутньою, хлопці повинні пройти цю школу дисципліни, дружби, мужності. Служити треба в Союзі, а зважаючи на сімейні обставини — на Україні, поблизу до дому.

С. А. СИДОРЕНКО, директор [illegible] заводу.

1. На жаль, ні. В країні зараз йдуть некеровані процеси в економіці, повністю зруйновані стосунки між підприємствами, міністерствами, міністерствами. Те, що сьогодні називають у нас ринком, — це не ринок, скоріше аферизм. Тобто, хто сильніший, той і хапає. Тому підприємства в складній ситуації, особливо ті, продукція яких не є держзамовленням. У майбутньому такі підприємства треба або ліквідувати, або перепрофілювати на випуск товарів народного вжитку. Тому ясно, що кожний працівник не має ніяких гарантій для стабільної зарплати.

Різке підвищення цін, хоча і з частковою компенсацією, повністю знищило споживчі можливості робочої людини. Наприклад, ми з товаришами на роботі підрахували, що тільки необхідними продуктами харчування для сім'ї раніше вкладалися у 5—6 карбованців, а зараз це (за державними цінами) 19 крб. 50 коп. Тому важко, що наша країна, партія, в інших керівниках підприємства зробили все для того, щоб люди на всіх допомогти людині, мати впевненість у завтрашньому дні.

2. Цінною справою. Але є одна особливість у цьому питанні. Необхідно, щоб комітет давав чітку інформацію населенню про розподіл коштів, куди, кому, на що їх використано їх.

3. Ставлення двояке. На сьогоднішній день, вважаю, що армія і служба в її лавах — гуманна необхідність. А в майбутньому бачу на шу армію професіональною.

В. І. КРАВЧЕНКО, директор будинкового музею.

1. Поки що впевненості не втрачаю надії.

2. Оцінка двозначна. Акція потрібна. Але я не впевнений, що кошти будуть використані правильно, справедливо, і тільки для потерпілих від аварії.

3. Моя думка з цього приводу така. Більшість юнаків повинні служити в національних військах на Україні. Але частина має перебувати у військах стратегічного призначення і обороняти Радянський Союз. В республіці необхідно ввести альтернативну службу, добре для віруючих і тих, хто бажає працювати на будовах, щоб підтримувати народне господарство.

В. М. П'ЯНОВА, робітниця взуттєвої фабрики.

1. Ні. Це пов'язано із складним економічним становищем країни, що видно на нашій фабриці, яка висить на волосинці, як кажуть. Дуже погано з сировиною. А це наша праця, наш добробут.

2. Позитивна оцінка. Допомога потерпілим конче потрібна. Але чи завжди вона приходить до них?

3. Хлопці наші мають служити тільки на території Батьківщини, у Союзі. Нам не потрібний новий Афганістан. В мене теж росте син. Хочу, щоб він був здоровим, сильним, мужнім. А армія у цьому, кажуть, допомагає.

В. К. ПОДОЛЯК, викладач педагогічного училища, член районної організації Руху.

1. Так, обов'язково. Моя упевненість полягає в тому, що демократія не повинна зупинитися і ми прийдемо до побудови гуманного, демократичного суспільства з багатопартійністю.

2. Позитивна. Вона мала бути проведена ще чотири роки тому. Акція пройшла хороша і кошти треба використати за призначенням. Бо вже відомо, що 67 мільйонів карбованців з відома республіканського уряду були передані з фонду потерпілим на організацію ліквідації наслідків. А в цілому зроблено немало. І, на мій погляд, не треба присвоювати цю чисто гуманітарну акцію до політичної.

3. Юнаки повинні служити на Україні (згідно прийнятого закону), за її межами — тільки на контрактній основі. Служба є служба. Тому необхідне обов'язкове спрощення альтернативної служби (діяти не на словах).

М. П. СЛЕДЬКО, вчитель Михайлівської середньої школи.

1. Я вірю у наш соціалістичний лад, у його перспективи. Звичайно, вірю у себе і в ідеї. Але доки ми будемо хитатися лише?

2. Акція «Дзвони Чорнобиля» дуже потрібна. Ми сім'єю відгукнулися відразу. Благодійників є і буде багато. Та чи по призначенню витрачаються кошти? Часто — ні.

3. Священний обов'язок кожного здорового громадянина — захист нашої Батьківщини і кожний фізично здоровий юнак повинен відслужити в Збройних Силах відповідний строк і відслужити там, де необхідно, а не де хоче тато і мама. Мій старший син 12-й рік служить в Амурській області (з восьми 21 рік), менший служив в Середній Азії. Обидва живі і здорові. На цьому тримаємося і тримається наша Держава.

ТРОХИ СТАТИСТИКИ І ФАКТІВ: на з'ясування відповідей на запитання по телефону всього надійшло 182 дзвінки, на другий — 3 сердечних.

Всі, з ким доводилось говорити, охоче відповідали на запитання.

Найскладнішим питанням було, зрозуміло, перше, оптимістичними деякі вселялись віру, що відповісти на нього.

До побачення.

Опитування провели: робоча група прес-центру об'єднання. Дзвоніть нам по телефону 6-40-20.

Увага: операція «Чисте повітря»

Кожну на увазі вихлопні гази. Всім відомо, як вони шкідливі. Сьогодні в нашій державі зростає кількість автотранспорту. Під кожною, на автомобілях, посилюють забруднення повітря, завдаючи великої шкоди здоров'ю людей та їх життю.

Як і в інших містах республіки, в містах і в нашому районі з метою контролю за виконанням вимог закону УРСР «Про охорону атмосферного повітря» з 10 до 31 травня цього року проводиться операція «Чисте повітря», в ході якої зростають вимоги до тих, хто забруднює навколишнє середовище.

Керівникам підприємств і установ, які мають свій автотранспорт, в також власникам машин необхідно з усією серйозністю поставитися до цього важливого питання. Необхідно перед тим, як виїжджати на лінію, перевірити і відрегулювати вихлопні системи, паливну апаратуру і вимоги з точки зору відповідальності у автомобілях. Рекомендовано вжити заходів на будуть виконання, то до порушників будуть вжиті адміністративні заходи впливу.

Не залишайтесь байдужими з боку дорогі і свої питання, не приховуйте від себе та інших людей. Зберігайте, дотримуйтесь вимог правил дорожнього руху.

А. НЕЧВАЛЬ,
голова районного комітету по охороні природи.

Замінівши [illegible] газової апаратури серійної газової плити ПГ-2 новій моделі з високими технічними, санітарно-гігієнічними та експлуатаційними якостями освоює випуск нової плити-таганка. Вона зручна для дачних і літніх кухонь.

● Нова плита-таганок.
Фото Б. Крищука.
(Укрінформ)

Райвідділ внутрішніх справ повідомляє:

В ніч на 18 квітня невідомий злочинець проник через вікно в районну бібліотеку, що в м. Лебедині, і здійснив крадіжку кольорового телевізора «Електрон».

25 квітня сталася крадіжка в с. М. Вистороп. Невідомий злодій побував в одному з господарств і прихопив з собою деталі з мотоцикла «Днепр-11», а також деякі ключі.

В ніч на 5 травня невідомий злодій в Лебедині по вулиці Пафомовича, 12, вкрав мотоцикл «Мінськ» синього кольору 1989 року випуску.

По всіх цих фактах проводиться слідство. Прохання до громадян, хто знає щось-небудь про ці злочини, повідомити в райвідділ міліції.

* * *

9 квітня Володимир Васильович Жук, який проживає в м. Лебедині по вул. Щорса, 75, перебуваючи у стані сп'яніння, скориставшись відсутністю господаря, зайшов до хати гр. Суми Володимира Михайловича Осьмачка, звідки вкрав у нього 158 карбованців і три картки купонів на суму 250 карбованців.

1 травня раптом четверо раніше судимий Сергій Васильович Шкурдюченко (житель м. Лебедина, площа Волі, 33, кв. 21), перебуваючи на вулиці Карлова, тяжко поранив ножем громадянина С. Я. Шкурдюченко заарештований, проводиться слідство.

* * *

За крадіжку м'яса на м'ясокомбінаті притягнуті до кримінальної відповідальності Василь Давидович Семенец (житель м. Лебедина, вулиця Котляревського, 9) і Анатолій Павлович Кузнецов (житель Лебедина, вул. Гоголя, 31).

* * *

За виготовлення самогону оштрафовано на суму по 300 карбованців Віру Семенівну Дубовик з села Підопригори і Ольгу Федорівну Сухомлинову, яка проживає в м. Лебедині, вул. Дружини, 99.

* * *

В квітні цього року були доставлені в медвитверезник тракторист колгоспу «Радянська влада» Олексій Іванович Новиков (проживає в с. Гарбузівка), «аба» колгоспу імені Кірова Віктор Альбертович Кітась (с. Куріпа), слюсар дільниці автодорожнього виробництва Григорій Петрович Живодун (м. Лебедин, вулиця Леніна, 135), робітник радгоспу імені Карла Маркса Іван Миколайович Ковдра (с. [illegible]), слюсар заводу технологічного обладнання Федір Іванович Корунець (м. Лебедин, вулиця Молодіжна, 1/1).

По три-чотири рази були доставлені в медвитверезник Сергій Іванович Макаренко (м. Лебедин, вул. Пескова, 19, кв. 2) і Євген Миколайович Сергієнко (м. Лебедин, вул. Бурдинська, 115). Вирішується питання про направлення їх на примусове лікування від алкоголізму.

М. МОРЕНЕЦЬ,
заступник начальника райвідділу внутрішніх справ по слідству.

Тарасові стежки на Лебединщині

Нові обрії Лебединської Шевченкіани

Вияном всенародної любові та пошани до Великого Кобзаря слід розглядати заплановану вже на цього року роботу по відродженню шевченківських місць на Лебединщині.

За своїм змістом Лебединська Шевченкіана — це цілий комплекс узгоджених між собою організаційних, культурно-освітніх, архітектурно-будівельних та інших заходів, спрямованих на вшанування та увічнення пам'яті в нашому районі великого сина українського народу, геніального поета й художника Тараса Григоровича Шевченка.

[illegible]

Рішенням Лебединської районної Ради народних депутатів територія «САДИБА ЗАЛЕСЬКИХ» оголошена заповідною і відноситься до пам'яток історії і культури України.

[illegible]

Подальші ж успіхи цієї справи — в нашому бажанні, цілеспрямованості дій, посильній участі кожного.

М. ШКУРКА,
завідуючий науково-дослідним інститутом «УкрНДІагропроект», кандидат економічних наук (м. Київ).

* * *

Гонорар за публікацію прошу перерахувати у фонд «Лебединської Шевченкіани».

● Карта шевченківських місць на Лебединщині.
● Такий вигляд матиме в майбутньому садиба Залеських на Першотравневій вулиці.
Графічне зображення виконав О. М. ЛОБОДА.

ШАНОВНІ ЛЕБЕДИНЦІ!

Кому ж не байдужі до історії рідного краю, прагнете зберегти її славні сторінки і пам'ятні місця, пам'ятні й могутні свої традиції, пишаєтесь тим, що в нашім краю перебував Т. Г. Шевченко, хочете внести свій вклад у відродження шевченківських місць, пропонуємо вам рахунок, куди можна пробити грошові внески: № 000749101 «ШЕВЧЕНКІАНА» В ЛЕБЕДИНСЬКОМУ АГРОПРОМБАНКУ.

Незапланований заїзд

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

[illegible]

В. ДУДЧЕНКО.

КНИГИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

БІЛЬ ДУШІ ЛЮДСЬКОЇ

Друга книга Бориса Ткаченка «Поле без горбівщів, країна без восошичів» (виходить у видавництві «Прапор», 1991 р.) продовжує розмову, розпочату в книзі «Совість», розповідь про болі землі, болі душі людської та про шукання виходу з господарської і моральної кризи, що охопила суспільство.

«Гризуркали достатку самого по порядку ...» [illegible]

[illegible]

Сміх — та й годі!

[illegible]

Хто ж такий С. С. Антонець — герой Ткаченкових нарисів? [illegible]

Семен Спиридонович Антонець — голова колгоспу імені Орджонікідзе села Михайлівки на Полтавщині. [illegible]

[illegible]

Євген ВАСИЛЬЧЕНКО.

Спорт

Вдома без поразок

Відбулася чергова зустріч з футболу на першість України серед колективів фізкультури (п'ята зона), в якій місцева «Вікторія» приймала команду «Оболонця» з Приморська Запорізької області.

[illegible]

28 травня «Вікторія» — [illegible]

12 червня «Вікторія» — «Спартак» [illegible]

20 червня «Вікторія» — «Будівельник» [illegible]

[illegible] «Вікторія» — [illegible]

14 липня «Вікторія» — «Факел» Дружба.

23 липня «Вікторія» — «Кристал» Суми.

7 серпня «Вікторія» — «Електрон» Суми.

М. ТИМОШЕНКО, голова [illegible].

Знову перемога

Чергову зустріч на першість області провели футболісти команди «Дружба» з села Куяніне. Цього разу вони приймали на своїх [illegible]

[illegible] команду «Текс» з Охтирки.

[illegible]

Ю. ГВОЗДАКОВ, голова клубу [illegible].

Вітаємо

З ЗОЛОТИМ ЮВІЛЕЄМ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ наших дорогих батьків

Марію Гнатівну та Івана Даниловича СУБОТІВ

з [illegible]

Бажаємо [illegible] здоров'я [illegible] родинного тепла і спокою, мирного неба і благополуччя.

Син, дочки, невістки, зяті, внуки.

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ГОСПОДАРСТВ!

Лебединська спеціалізована ремонтно-будівельна дільниця протипожежних робіт

УКЛАДАЄ ДОГОВОРИ

на виконання таких робіт:

влаштування громовідводу;

перезарядка пінних і вуглекислотних вогнегасників;

поверхневий обробіток вогнезахисним розчином дерев'яних конструкцій будівель;

монтаж пожежної сигналізації;

влаштування, ремонт печей і димарів.

За довідками звертатися на адресу: м. Лебедин, вул. Ватутіна, 70, телефони 6-25-70, 6-43-29.

Адміністрація дільниці.

Прошу тих, хто знайде загублені документи: технічний паспорт легкового автомобіля і посвідчення водія, повернути їх за винагороду. Дзвоніть по телефону 3-19-00 після 17-ї години.

Обмін

Двокімнатну благоустроєну квартиру на 5 поверсі в м. Лебедині на дві однокімнатних благоустроєних квартири. Можна протогорувати обмін в Лебедині, або в Сумах і Лебедині. Звертатися на адресу: м. Лебедин, провулок Верстатників, 5, кв. 69, після 17-ї години.

* * *

Однокімнатну благоустроєну квартиру площею 17 кв. м (кухня 8 кв. м) на 6 поверсі 10-поверхового будинку в 3 мікрорайоні м. Суми (є балкон, роздільний санвузол, ліфт, сміттєпровід) на двокімнатну благоустроєну квартиру в м. Лебедині. Звертатися: м. Лебедин, вул. Новостроєння, 23, після 18-ї години.

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ

Колектив [illegible] висловлює глибоке співчуття [illegible] Любові Захарівні [illegible] з приводу тяжкої втрати — смерті чоловіка

Миколи Павловича.

Колектив [illegible] об'єднання [illegible] глибоко співчуває [illegible] Василю Петровичу і [illegible] Василівні [illegible] з приводу раптової смерті [illegible]

Віри.

Правління, партійна і профспілкова організації колгоспу імені Мічуріна глибоко сумують з приводу смерті учасника Великої Вітчизняної війни, ветерана праці

Семена Андрійовича Корчана

і висловлюють співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив працівників [illegible] середньої школи № 7 м. Лебедина висловлює глибоке співчуття [illegible] Любові Сергіївні [illegible] з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Сергія Олексійовича.

Правління, працівники колгоспу «Бесіда» [illegible] з приводу смерті ветерана війни та праці

Омеляна Тимофійовича [illegible]

і висловлюють співчуття рідним та близьким покійного.

Колектив працівників [illegible] висловлює глибоке співчуття [illegible] Миколі Степановичу та Ганні Миколаївні [illegible] з приводу тяжкої втрати — смерті матері

Ольги Григорівни.

З приводу оголошень у газету дзвоніть по телефону 6-30-81.

«ЖИЗНЬ ЛЕБЕДИНЩИНЫ» — орган Лебединского районного комитета Компартии Украины и районного Совета народных депутатов Сумской области.

Надается на украинском языке.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 245440, м. Лебедин, площа Інтернаціональна, 29.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 6-21-27, заступника редактора і відділу партійного життя — 6-22-71, відповідального секретаря і бухгалтера — 6-30-81, відділу сільського господарства — 6-22-38, кореспондентів — 6-21-47.

Заступник редактора Р. КУЖЕЛЬ.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Офсет. Обсяг — 1 умовний друкований аркуш.

Замовлення 1486. Індекс 61926. Тираж 15293.

Набрано в Лебединській районній друкарні (245440, м. Лебедин, площа Інтернаціональна, 29), надруковано в Сумській обласній друкарні (244021, м. Суми, вул. Кірова, 215). Видавець — обласне управління по пресі (244030, м. Суми, вул. Кузнечна, 2). Реєстраційне свідоцтво СМ № 029.